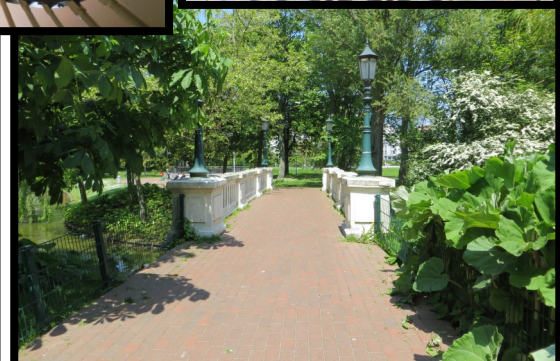
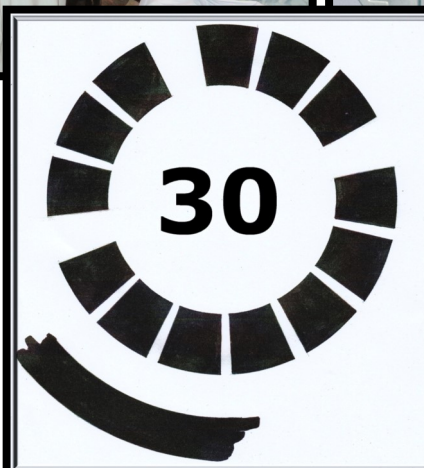
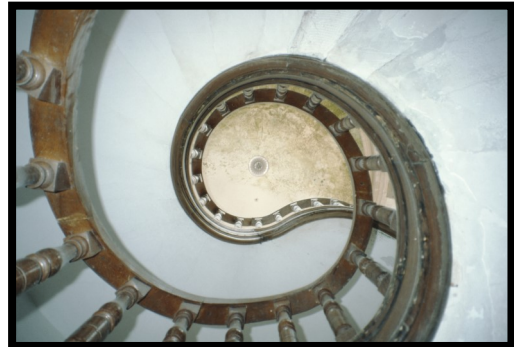

31ste JAARGANG - NUMMER 4 - 2019

OKTOBER - NOVEMBER - DECEMBER

GIDSENKRING LANGE NELLE OOSTENDE

Driemaandelijks tijdschrift— Afz. Postkantoor Oostende 1 P409072
2019
Afzendadres Christinastraat 67 8400 Oostende

OPROEP: bezorg je mailadres aan onze secretaris, zodat je bij wijzigingen in de programmatie/activiteiten asap verwittigd kunt worden: patricia.veris@skynet.be

IN DIT NUMMER

99	Voorwoord	Marc Loy
100	Overleden	Redactie
101	Lidmaatschap 2020	Redactie
102	Activiteiten december - maart	Redactie
107	Gelezen & gehoord & opgemerkt	Redactie
117	Zoektocht naar onroerend (?) erfgoed	Piet Daman
120	1 november 2019: Reveil Zandvoorde	Dirk Beirens
125	Er gebeurde e.e.a. in Oostende > aanloop WOI	Georges Ruys
128	Foto's activiteiten Gidsenkring Lange Nelle	Redactie

STEUNENDE LEDEN

Barbé Adriën
Beirens-Ghesquière M.
Comeyne Boudewijn
De Poerck R.
Dumarey Roger
Francier-Deman J.
François-Merlevede
Geldhof Ronny
Glorieux Luc
Goossens-Vermander
Hubrechtsen Freddy
Leeuwerck Marcel
Lingier Agnes
Plasschaert Raf
Slabbinck Bart
Van Duyvenboden-Stubbe
Van Hove Yasmina
Verborgh Johan
Verschingel-Holvoet L.&K.
Versluys Willy
Werbrouck Rita

BEZOEK OOK ONZE WEBSITE
www.gidsenkringoostende.be

Dag Jeannine

Jeannine, je hebt je laatste reis ingezet. Een tocht waarop wij jou, zoals op tal van je gidsbeurten, helaas niet meer kunnen volgen. Het tijdstip noch het traject van deze ultieme opdracht had je niet zelf meer in handen.

Jeannine, je wieg stond in de visserij en die fascinerende wereld heb je in tientallen gidsbeurten gepassioneerd geopenbaard aan duizenden geboeide bezoekers. Eerst als gids in Bredene, later bij Seafront Zeebrugge en Horizon Educatief. Ook bij Lange Nelle was je zowat een kwarteeuw actief. Je hielp er enthousiast o.a. De Zeebonk- en de Vuurtorenwijkwandeling waar je roots lagen, ontwikkelen. Zelfs de kleuters hingen aan jouw lippen bij de strand- en duinwandelingen of als je, van op het staketsel geregeld een krabbenetje uitgooide en je al even nieuwsgierig als het jonge grut om je heen, de vangst monsterde.

Maar evengoed trok je jarenlang voor een rondleiding naar het Visserijmuseum in Oostduinkerke, of op zeebenen met de Albatros van rederij Franlis naar de offshore windmolenparken.

Jeannine, je 'jeunde' je ongelooflijk bij het gidsen. We apprecieerden het dan ook dat jij de energie, die het gidsen je gaf, ook dankbaar inzette bij het opnemen van een bestuursfunctie bij onze gidsenkring. Jarenlang was je een trouw verslaggever van onze maandelijkse bestuursvergaderingen. En evengoed stak je de handen uit de mouwen bij de voorbereidingen van onze druk bijgewoonde nieuwjaarsrecepties.

Maar toen sloeg je ziekte, eerst sluipend, dan onverbiddelijk toe. De uitstap, die je nog zelf hielp voorbereiden naar Noord-Frankrijk nu één jaar geleden, maakte je nog mee. En je nodigde, begin dit jaar zelfs de bestuursploeg bij je thuis uit voor de eerste vergadering van 2019. Maar bij het bestuursetentje was je al tot een rolstoel veroordeeld, toch was je er.

En tot ons laatste recente bezoek vroeg je nog geïnteresseerd naar de voorbereidingen van Open Monumentendag. Je was blij met de vele bezoeken van je collega-gidsen. En als het gesprek dan al eens stokte, was jij het meestal die de babbel heropstartte, ook al liet jouw stem, waarmee je zoveel groepen wegwijs maakte in Oostende, het meer en meer afweten. Wat je niet meer gezegd kreeg, lazen we in je ogen: groot, vriendelijk en guldig.

Jeannine, sterke madam, nu ben je vertrokken voor je laatste tocht. Voorbereiden heb je hem nog kunnen doen, want je gaf je nooit gewonnen. Wij, jouw trouwe groep, kunnen jou - hoe luisterbereid ook - helaas niet meer volgen deze keer. Hoewel, Jeannine, met de zoveel toffe herinneringen aan jou, tot en met die laatste bezoeken, lopen wij met zijn allen in gedachten en gekoesterde herinneringen nog lang en graag met jou mee.

Het bestuur en de gidsen van gidsenkring Lange Nelle

Driemaandelijks blad van de Oostendse
GIDSENKRING LANGE NELLE vzw.
31ste jaargang
Nummer 4
Oktober - november - december 2019

Coverblz. met foto's Dirk Beirens

Colofon

Voorzitter: Marc Loy

Verantwoordelijke uitgever
Marc Loy
Albert I - Promenade 3 / 21
8400 Oostende

Eindredactie, vormgeving en correspondentie
Dirk Beirens
dirkbeirens@telenet.be

De medewerkers aan dit blad zijn zelf
verantwoordelijk voor de door hen
getekende bijdragen.

Overname van artikels/bijdragen **zonder
uitdrukkelijke copyrightvermelding**
mag mits bronvermelding.

Dispatching:
Tel. 059 80 73 81
e-mail: info@oostendeahoy.be

Rekeningnummer:
Gidsenkring Lange Nelle vzw
BE91 3800 0491 8476

Lid wordt u voor 15€ per jaar.
Buitenland: 20€
Gezinskaart: 20€ (2 gezinsleden)
Steunend lid: vanaf 25€ (2 gezinsleden)

Website: www.gidsenkringoostende.be

Gidsenlokaal: Spaans Huisje
Christinastraat, 67 Oostende

OVERLIJDEN

Op 11 september 2019 overleed op 73-jarige leeftijd, mevrouw **JEANNINE LAPLASSE**, gids en bestuurslid van gidsenkring Lange Nelle. Echtgenote van de heer Roland Boucquez.

Op 14 september 2019 overleed op 73-jarige leeftijd de heer **ERIC CAMPE**, trouw lid & sympathisant van gidsenkring Lange Nelle. Echtgenoot van mevrouw Friedda Aneca.

Op 20 september 2019 overleed op 92-jarige leeftijd mevrouw **DENISE VANOVER-SCHELDE**, schoonmoeder van gids en bestuurslid Patricia Veris. Weduwe van de heer Jan H. Cornelissen.

In naam van alle leden en gidsen biedt de redactie haar blijken van oprecht medeleven aan de getroffen families aan.

Jeannine

Zesentwintig jaar geleden begonnen we samen een nieuw hoofdstuk. Eerst opleidingen en dan gids van Bredene, Seafront, Horizon en straffer, twee jaar Toerisme Vlaanderen en stadsgids Lange Nelle Oostende.

Bijscholingen allerlei volgden, vooral met het maritieme en de visserij als onderwerp. Dat was jouw domein, maar ook 'Strand en Duin' en de 'Vuurtoren' kenden voor jou geen geheimen. Je deed het zelfs in het Frans en steeds beter, hoewel dat niet gemakkelijk was voor jou. We heb-

Gidsproef oktober 1997

ben heel wat gedeeld en samen opgebouwd en ook jouw inbrengten bate van de nieuwe collega's was niet gering.

Wij vormden het team "van de overkant", den Oosteroever en we droegen bij tot zijn ontsluiting als "gidsingsgebied". Samen maakten we ook deel uit van het bestuur van onze gidsenkring, gesteund door een groep vrienden om ons heen. Ja een heel actieve periode hebben we samen beleefd. Jij was gedreven en enthousiast.

Het kan snel veranderen.

Ik en wij zullen je missen als gids maar vooral als goede vriendin.

Piet Daman

LIDMAATSCHAP 2020

Het lidmaatschap 2020 gaat in op 1 januari 2020 en houdt in: ons driemaandelijks gidsenblad met activiteitenkalender, wetenswaardigheden, luchtige en wetenschappelijke bijdragen en deelname (gratis of tegen verminderde prijs) aan onze voordrachten, bezoeken, wandelingen en uitstappen.

Als exclusief extraatje krijg je het waardevolle jaarboek 2020.

Het lidmaatschap voor 2020 bedraagt **onveranderd**:

- gewoon lid: 15 euro (buitenland 20 euro);
- gezinskaart: 20 euro (2 gezinsleden);
- steunend lid: vanaf 25 euro (2 gezinsleden).

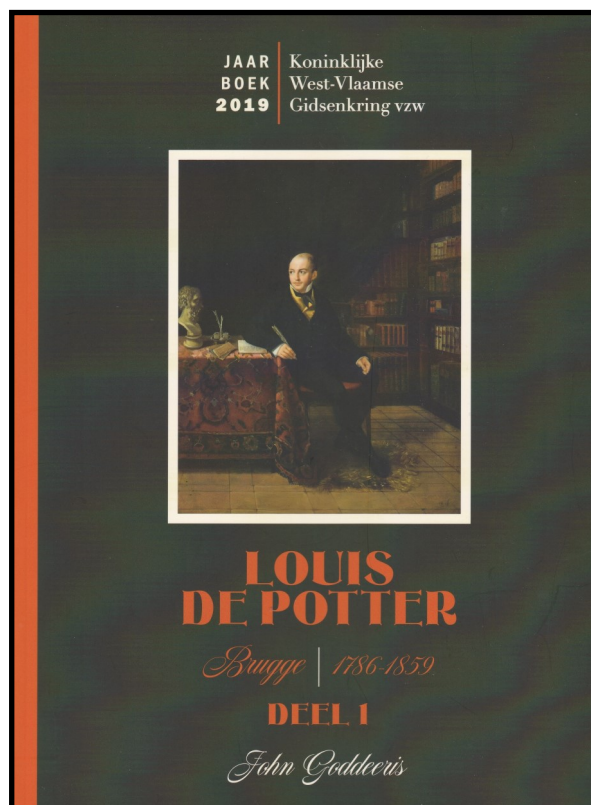
De bijdrage kan worden overgeschreven met het ingesloten formulier op bankrekening **BE91 3800 0491 8476** van Gidsenkring Lange Nelle Oostende vzw, Christinastraat 67 in 8400 Oostende.

Om administratieve redenen ontvangen wij het lidgeld graag uiterlijk op 31 januari 2020.

Als het leveringsadres verschilt van het adres van de opdrachtgever, wil dit adres vermelden in de mededeling.

Het bestuur dankt je alvast voor je trouw, belangstelling en steun.

JAARBOEK 2019 voor de leden die lid waren in 2019

De 22ste uitgave van de Koninklijke West-Vlaamse Gidsenkring vzw., een samenwerkingsverband van 9 lokale afdelingen: Brugge, Ieper-Poperinge, Kortrijk, Menen-Wevelgem, Oostende, Roeselare, Tielt, Waregem en Westhoek.

Louis De Potter (1786-1859) deel 1

Een kritische biografie van de man die symbool staat voor de Belgische Revolutie van 1830.

Leden kunnen op vertoon van hun lidmaatschapskaart 2019 of andere legitimatie, dit jaarboek ophalen bij **Azuriet Reizen, Kastanjelaan 3 - 8400 Oostende**

Het boek kan ook, mits voorafbetaling van €5, op rekeningnummer **BE91 3800 0491 8476** t.n.v. Gidsenkring Lange Nelle vzw, met vermelding "Jaarboek 2019" opgestuurd worden aan de 2019-leden.

Extra exemplaren, prijs 10 euro (exclusief verzending) kunnen besteld worden bij Etienne Pitteljon via etienne.pitteljon@skynet.be

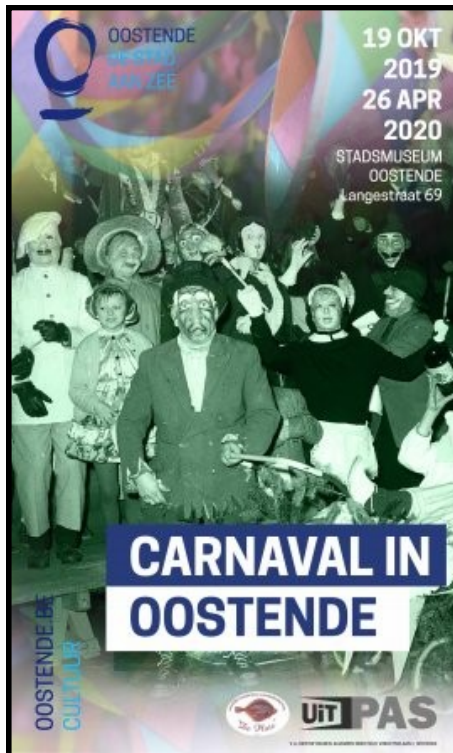
*Het bestuur van de Oostendse
Gidsenkring Lange Nelle*

*heeft de eer en het genoegen om zijn leden
uit te nodigen op de
Nieuwjaarsreceptie anno 2020*

Ze vindt plaats

*in Bistro Toope
Groentemarkt 11 Oostende
op zondag 19 januari
vanaf 11 uur.*

Omdat we op verplaatsing ‘spelen’ kunnen alleen **ingeschreven** leden deelnemen. Dus graag op tijd **inschrijven** bij Patricia Veris op **059 80 62 39** of via mail: **patricia.veris@skynet.be**

**CARNAVAL IN OOSTENDE
STADSMUSEUM
19.10.2019—26.04.2020**

Vanaf het begin van de 20ste eeuw tot op heden zien we dat carnaval of halfvasten voortdurend is geëvolueerd. Het accent van de tentoonstelling ligt op het beeldmateriaal, affiches en ander materiaal uit de collectie v/d Koninklijke Oostendse Heem- en Geschiedkundige Kring ‘De Plate’.

LET OP > GEWIJZIGDE DATUM (tg. vorige editie gidsenblad)
VRIJDAG 6 DECEMBER 2019

OOSTENDE DOOR DE VAN LOKALE, NATIONALE EN INTERNATIONALE SCHRIJVERS

Geïllustreerde lezing door Dirk Beirens

Oostende gezien met en door de bril van lokale, nationale en internationale schrijvers die er permanent als ingezetene of tijdelijk als toerist of passant verbleven of hier van elders als 'aangespoelde' kwamen wonen.

In hun teksten vinden we een mix van humor en ernst, drama en passie, observatie en verwondering die Dirk via korte leesfragmenten tot leven wekt. Welke schrijvers de revue passeren hoor en zie je wel ter plaatse!

Een aantal vooral lokale doordrijvers bestudeerden specifiek Oostende en de literatuur en brachten dit gegeven via publicaties in kaart. Vaak moesten ze optornen tegen de overweldigende aanwezigheid van en publiciteit voor de beeldende kunst. Via opvoeringen door lokale toneelgezelschappen, gegidste wandelingen en boekhandelevenementen werden ook schrijvers bekend. Gelukkig kwamen er grote en nog grotere evenementen als Literaal, de Letterenpromenades en de Poëziewedstrijd van de stad, het literaire luik van TAZ, het literaire programma van KAAP, 't Leeshuus/ Woordzee, literaire manifestaties in CC De Grote Post, de stad met letters overspoelen.

Afspraak: 19.30 uur Spaans Huisje, Christinastraat 67, Oostende

Maximaal 25 personen - Leden: gratis & niet-leden: € 2,5

Inschrijving bij Patricia Veris, liefst 8 dagen op voorhand.

op 059 80 62 39 of via mail: patricia.veris@skynet.be

Bij grote belangstelling kunnen we uitwijken naar het stadsmuseum of een andere locatie, maar daar word je op tijd per mail van verwittigd.

VRIJDAG 17 JANUARI 2020

ELEKTRICITEIT... EEN FENOMEEN?

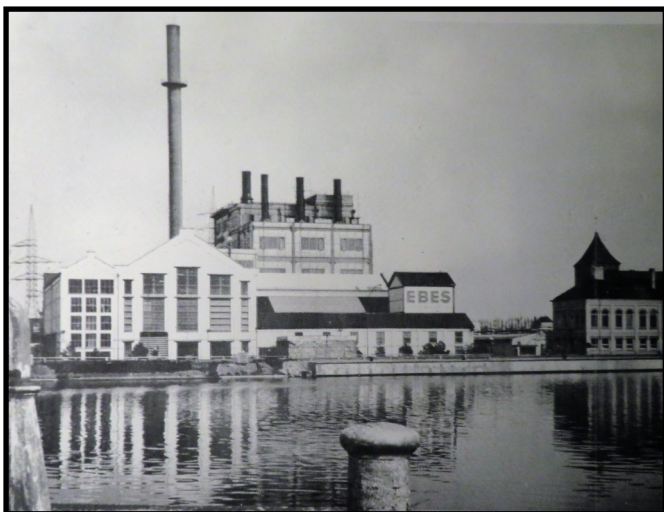
Geïllustreerde lezing door Frank Goeminne

We maken dagelijks gebruik van elektriciteit met alle apparaten die we hebben, alsof ze er altijd was en staan nooit stil bij de ontstaansgeschiedenis.

We staan op, steken het licht aan, poetsen onze tanden, zetten koffie/thee/melk en zo gaat het heel de dag door. Daarom duiken we even in de geschiedenis van het ontstaan van elektriciteit. Er passeren heel wat namen de revue die we in kruiswoordraadsels soms tegenkomen. We gaan dus geen technisch lesgeven in verband met elektriciteit, noch de technische toer opgaan.

Toch moeten we voor we over het fenomeen elektriciteit spreken, dat even kaderen en ook de gevaren inschatten. Iets waarvan men bij de ontdekking van het fenomeen elektriciteit, absoluut niet op de hoogte was. De dag van vandaag worden nog steeds mensen slachtoffer.

We gaan ook eens kijken wat er van kennis was in vroegere beschavingen, om via de eerste en tweede industriële revolutie tot het jonge fenomeen elektriciteit te komen. Via een tijdslijn, gedocumenteerd met vele bekende waarnemingen en personen, belanden we in het heden.

Als laatste schuifje, gaan we op zoek naar de vraag hoe komt het dat we in onze streek vrij vlug op deze nieuwe energiebrontrein gesprongen zijn. Welke discussie ging eraan vooraf, wie waren de bepalende figuren en waarom was de eerste elektriciteitscentrale op Sas Slykens.

EBES-centrale uit Andre Vandenauweele, Gas, elektriciteit en water te Oostende, 1982, foto blz.59

Afspraak: 19.00 uur Spaans Huisje, Christinastraat 67, Oostende

Maximaal 25 personen - Leden: gratis & niet-leden: € 2,5

Inschrijving bij Patricia Veris, liefst 8 dagen op voorhand.

op 059 80 62 39 of via mail: patricia.veris@skynet.be

Bij grote belangstelling kunnen we uitwijken naar het stadsmuseum of een andere locatie, maar daar word je op tijd per mail van verwittigd.

ZONDAG 16 FEBRUARI 2020

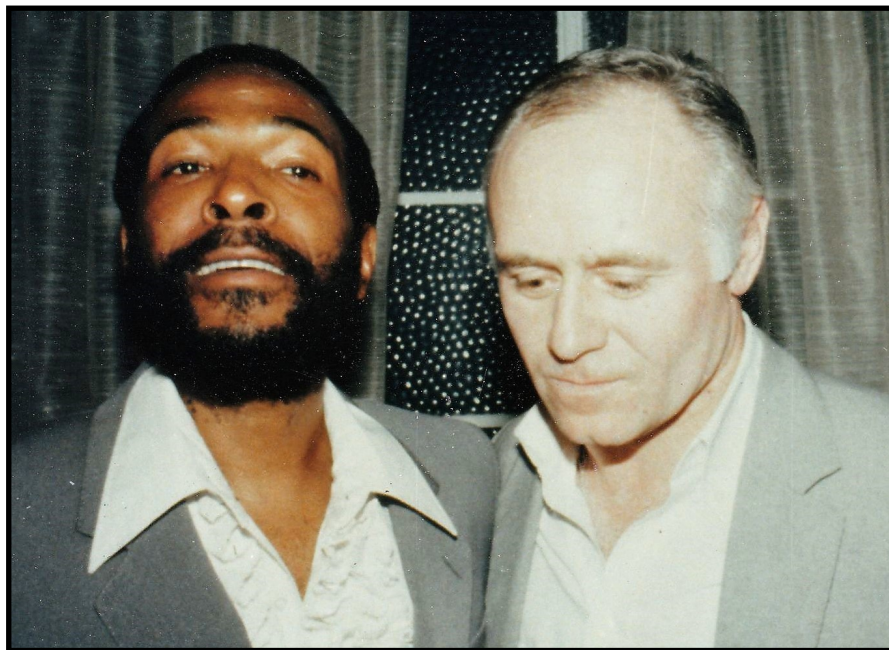
**MARVIN GAYE-FREDDY COUSAERT
WANDELING IN OOSTENDE**

o.l.v. Dirk Beirens

Deze wandeling met negen stops start en eindigt normaal aan het Oostendse Casino-Kursaal. Op 16 februari begint de gids uitzonderlijk aan het Spaans Huisje. Hij brengt de relatie tussen Marvin, de 'king' of soul, Freddy, de muziekmanager en Oostende, de Stad aan Zee in woord, beeld en klank weer tot leven.

Freddy Cousaert (1937-1998) ving Marvin Gaye (1939-1984) begin februari 1981 in Oostende op na een voor de zanger desastreuze periode en bereidde mee met hem zijn comeback voor.

De dag dat Marvin Gaye 75 zou zijn geworden, werd aan zijn appartement op de zeedijk een gedenksteen onthuld. Er vond toen ook een herdenkingsconcert in het Kursaal plaats, de zaal die in zijn Oostendse periode amper voor de helft gevuld raakte toen de zanger er in juli 1981 optrad. Sinds zeven jaar kunnen toeristen in de badstad individueel op Marvin Gaye-wandeling met een bij Toerisme Oostende gehuurde iPod en koptelefoon.

En nu is er ook de groepswandeling want hoe dan ook 'Marvin en Freddy in Oostende', dat moet op alle mogelijke manieren in de publieke herinnering blijven.

Opdracht voor de deelnemers: waar in Oostende vind je verwijzingen naar Marvin Gaye?

Foto familiealbum
Cousaert

Afspraak: 14.30 uur Spaans Huisje, Christinastraat 67, Oostende

Einde 16.30 uur Luifel Kursaal Oostende

Maximaal 25 personen - Leden: gratis & niet-leden: € 2,5

Inschrijving bij Patricia Veris, liefst 8 dagen op voorhand.

op 059 80 62 39 of via mail: patricia.veris@skynet.be

VRIJDAG 13 MAART 2020

CONGÉ PAYÉ DE GESCHIEDENIS VAN HET (KUST)TOERISME

Geïllustreerde lezing door Michel De Wit
Kustregioids & verhalenverteller

We reizen vandaag de wereld rond, we hebben immers tijd en geld. Dit is niet altijd zo geweest. In 1936 werd bij ons het wettelijk betaald verlof, zeg maar de congé payé, ingevoerd. Deze wet had een fundamentele weerslag op de maatschappij, zowel op sociaal, economisch als cultureel vlak.

Tijdens deze lezing gaan we na waarom in 1936 de tijd rijp was voor deze wet en zoomen we in op de fundamentele maatschappelijke weerslag en de gevolgen voor de kust en het (sociaal) kusttoerisme.

Regioidsen studeren af bij Syntra West Uit Het laatste Nieuws 22/03/2016

Zeven afgestudeerden hebben hun Gidsenkaart ontvangen als Regioids Kust. Twee jaar geleden startten dertien kandidaten aan een eerste (basis)jaar Gids bij Syntra West in Oostende. Zes maakten het jaar vol en waren geslaagd voor het basisjaar. Er waren zeven deelnemers aan de start van het tweede jaar, die allen geslaagd zijn. De deelnemers komen uit de hele kuststreek, met een licht overwicht in Oostende en omgeving, maar er zijn ook deelnemers uit Brugge en Veurne. De laureaat van de opleiding is Michel De Wit, Ninovenaar van geboorte, maar nu inwoner van Oostende, die met zijn eindwerk 'Oostende en zijn ministers - Hoe nationale politiek een stad vorm geeft' een score van 320,5/400 behaalde bij de eindverdediging. (LBB)

Afspraak: 19.30 uur Spaans Huisje, Christinastraat 67, Oostende

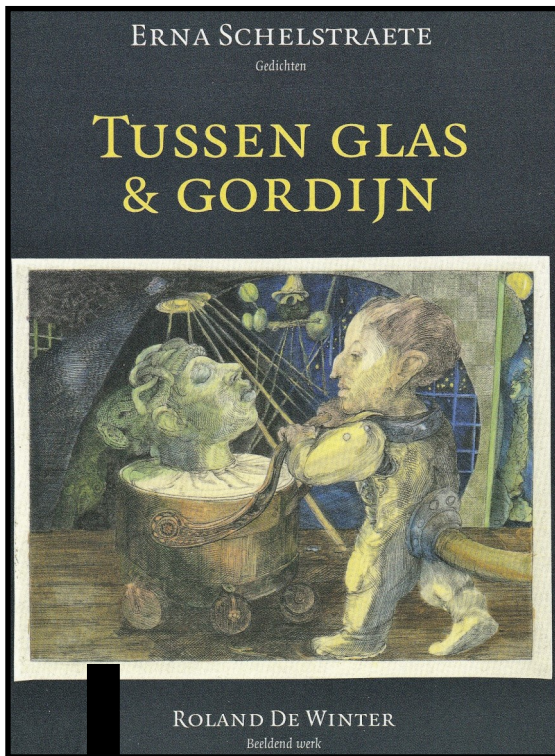
Maximaal 25 personen - Leden: gratis & niet-leden: € 2,5

Inschrijving bij Patricia Veris, liefst 8 dagen op voorhand.

op 059 80 62 39 of via mail: patricia.veris@skynet.be

Bij grote belangstelling kunnen we uitwijken naar het stadsmuseum of een andere locatie, maar daar word je op tijd per mail van verwittigd.

Het echtpaar Roland & Erna De Winter—Schelstraete woont al enkele jaren in Oostende in de De Smet de Naeyerlaan. ‘Lange Nelle’ bezocht het atelier van graficus Roland De Winter op 14.09.2016. Erna is thuis in o.m. lit. middens.

Erna Schelstraete (Beernem, 1949) studeerde Germaanse talen aan de UGent. Ze volgde de opleiding Literaire Creatie in Ieper. Haar gedichten en verhalen verschenen onder meer in de tijdschriften Poëziekrant, Ambrozijn, Azra en Kunsttijdschrift Vlaanderen. Zij won in 2009 de Basiel de Craeneprijs voor de cyclus gedichten ‘Reportages’. In 2013 verscheen haar romandebuut '**Koningin voor één dag**' bij uitgeverij Van Halewyck. In 2017 verscheen haar tweede roman '**Blauw is voor een meisje**' bij uitgeverij Het Punt. In opdracht van de stad Oostende schreef ze een monoloog '**Metamorfoxia**' als hommage aan ereburger Raoul Servais.

Roland De Winter (Wetteren, 1948) studeerde Vrije grafiek, glasraam, mozaïek en monumentaal tekenen aan het Hoger Sint-Lucasinstituut in Gent en doceerde aan het Sint-Lucas, het Plantijn Genootschap en de Hogeschool voor Wetenschap & Kunst. Hij is gespecialiseerd in diepdruk, naast tekenen met potlood en zilverstift. Zijn werk was te zien op tientallen tentoonstellingen in binnen- en buitenland.

TUSSEN GLAS & GORDIJN

(een Erna-Roland productie)

Er is hier plaats voor vroeger. Voor de zoete geur van bewaarappels en de oorlog in haar hoofd. Voor afscheid. De woorden geven troost, al blijft die steeds naar haar oorsprong terugverwijzen. **Tussen glas en gordijn** is een ruimte voor veiligheid en kwetsbaarheid: de knusse plek waar de kat de uren wegschijnt, en ook de beklemmende tussenruimte – binnen noch buiten – die kooit, tentoonstelt en afschermt. Vastgehaakt aan de surrealistische tekeningen van kunstenaar-graficus Roland de Winter geeft Erna Schelstraete er-

*Laat ons alle paden proeven, zei je, nu
het woud wemelt van lonkende roofdieren.
We plukten traag verboden bessen,
voorbij het tikken van de uren
wond de tijd ons om zijn vinger.*

*De morgen, een jonge hond,
sprong wild tegen ons op,
we rekten seconden – als kauwgom –
tot ze knapten, bleven kleven aan je huid
als doorzichtige bellen.*

kenning voor wat pijn doet, omdat dat deel uitmaakt van het leven. Erwin Steyaert bespreekt in het nawoord de inherente spanning tussen auteur en graficus, het conflict op grond waarvan het werk van de ene nooit tot illustratie bij het werk van de andere verwordt. Elk rijdt een eigen poëtisch parcours. (<https://www.uitgeverijp.be/product/tussen-glas-en-gordijn/>)

Nieuwjaarsreceptie in Toope zondag 19 januari, maar kennen jullie 'Toope'?

Bistro Toope bevindt zich op de Groentemarkt, waar vroeger de Biljart Palace en later bistro Zoë en De Bistro gevestigd waren. Ayke Declercq (35) begon op 8 januari 2019 samen met haar vriend Yves aan een nieuw avontuur. Haar mama Marie-Anne Vanhoore en Bart Borghs, en papa Noël Declercq helpen in de zaak. “Zo is de naam van de zaak ontstaan, we doen het *toope*”, zegt Ayke. Voor de familie is het een terugkeer naar de roots. De ouders van Ayke baatten 35 jaar lang succesvol ‘t Vistrapje uit, aan de Visserskaai in Oostende. **Dagzaak** “Ik ben er opgegroeid en werkte er ook zelf vijf jaar”,

vertelt Ayke. “Dat we nu opnieuw samenwerken, voelt wel bijzonder aan. De afgelopen jaren werkte ik bij een bank, maar het kriebelde om weer in de horeca te beginnen. Toen deze zaak over te nemen was, zijn we er vol voor gegaan.” Ayke werkte samen met Yves een concept uit voor Toope. “We zijn een dagzaak. Je kan bij ons terecht voor ontbijt en lunch en als tearoom. We brengen een beperkte kaart, omdat we alleen met verse producten werken.” Een blik op de menukaart toont meteen enkele klassiekers: de ambachtelijke garnaalkroketten worden geleverd door atelier Crevetje uit Snaaskerke, naar het recept van ‘t Vistrapje, en de ambachtelijke kaas- en geitenkaaskroketten door atelier Carré in Bredene, naar het recept van tearoom Van Den Berghe dat jarenlang werd uitgebaat door de oom en tante van Ayke. **Pannenkoeken** “Ook de pannenkoeken zijn naar het recept van mijn oom en tante van tearoom Van Den Berghe destijds”, zegt Ayke. Verder op de kaart: verse soep, pasta’s, salades, burgers, toasties, tapas, en klassieke gerechten. “Alles wordt vers bereid, van de mayonaise tot de frieten en kroketten”, zegt Ayke.

Toope telt 65 plaatsen binnen en 28 op het terras. De dagzaak is open van 8 tot 18 uur en is gesloten op dinsdag en woensdag. (info gevonden op <https://bistro-toope.be/>)

COL EN MANCHET(TE)

Sonja Vanhee

Er zijn zo van die mensen die men nooit of te nimmer vergeet, die men dagelijks zag en die opeens verdwenen. Doch voor eeuwig op film vastgelegd door Henri Storck.

Een van hen is zonder twijfel August. Een zeer markante figuur uit de periode tussen de twee wereldoorlogen. Iemand die men niet zomaar kon voorbijgaan en die bijna dagelijks op de zeedijk of in de Kapellestraat te vinden was. Hij was beter gekend onder de naam “Col en Manchet” of “Ollegatscheirder”. Deze naam had hij gekregen omdat hij als kapper met te weinig werk voor het hospitaal werkte en ter voorbereiding op heel wat operaties het schaamhaar van de patiënten afscheerde.

Stel je voor: een rijzige, slanke man met nogal stijve houding, steeds buitengewoon gekleed met hard gesteven hemd met hoge rechtopstaande boord en ver uitstekende stijve manchetten, de donkere broek met deftige plooi, een kort spannende bovenvest, een prachtig hoedje op het hoofd dat speciaal voor hem werd gemaakt.

Alvorens hij ging zitten op de bank op de zeedijk veegde hij de bank schoon met een witte zakdoek, waarna hij ging zitten, kaarsrecht en steeds voor zich uitkijkend.

Onder meer op aanraden van enkele spotvogels-tooghangers in een café aan de Alfons Pieterslaan had hij zich gesteld om burgemeester van de stad te worden. Daartoe had hij zelfs een nieuwe partij gesticht, echter zonder op de kiezerslijsten te fungeren.

Een excentrieke oude man, simpel van geest doch met wie men soms nog een ernstig gesprek kon voeren, behept met grootheidswaanzin, doch ook doelwit van menig spotvogel.

Reactie op artikel 'Jeugdcultuur in Oostende jaren '60' (S. Vanhee) Gidsenblad 2019-3 blz. 84-87

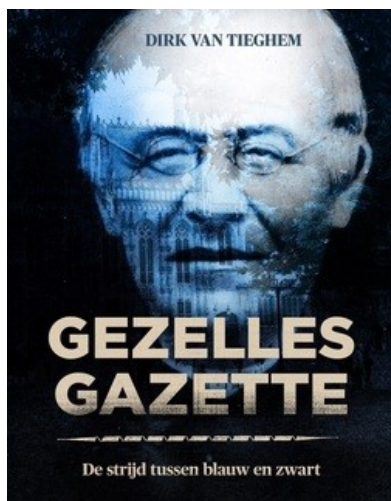
Ik ben zo vrij om enkele onjuistheden recht te zetten.

p. 85 : "In juni 1962 werd er een Jeugdraad en een Actiecomité voor de jeugd opgericht." Dat klopt wat het "Aktiekomitee voor de Jeugd" betreft (zo werd het toen geschreven). Later veranderde de naam in "Oostendse Jeugdraad" (O.J.R.), de juiste datum hiervan kan je zeker verkrijgen op het huidige secretariaat van de Jeugdraad in 't Bosjoenk.

Eveneens op p. 85 staat : "... en later stichtten de liberalen OHK op een andere locatie." Dat klopt helemaal niet. De OHK (Oostendse Hobbi Klubs) was een initiatief van een aantal (ex) Chiroleiders van St.-Petrus en Paulus, aanvankelijk vonden zij een onderkomen in de Kleine Weststraat. Meer informatie hieromtrent kan je zeker verkrijgen bij Luc Van de Pitte, huidige voorzitter en eveneens ex-Chiroleider.

Met vriendelijke groeten,
Marcel Braet
ere-secretaris Aktiekomitee voor de Jeugd Oostende (A.K.J.O)

Vlijmscherpe kritiek op de liberale politiek van de 19de eeuw

De uitgave bestaat uit twee grote delen. Een eerste deel schetst de politiek uit het midden van de 19de eeuw, zowel wereldwijd en nationaal als in Brugge. Het tweede deel analyseert het weekblad 't Jaer 30 (het geboortjaar van G. Gezelle en van België). Alle edities worden overlopen. De auteur geeft rake commentaar bij de relevante rubrieken. 120 jaar geleden overleed Guido Gezelle te Brugge (28 november 1899). We kennen hem voornamelijk als priester-dichter. Maar zijn inzet in de politiek is even merkwaardig. De publicatie geeft een beeld van de strijd tussen de progressieve liberalen en de conservatieve ultramontanen of katholieken zoals de Bruggelingen dit beleefden rond 1860-70.

Auteur Dirk Van Tieghem is licentiaat filologie en **voorzitter van de vzw Gidsenkring Brugge**. Het werk van Guido Gezelle heeft hem altijd geboeid. Hij ontdekte dat Gezelle niet alleen een dichter is maar ook een journalist met een zeer kritische pen. Technische gegevens: Formaat: 210 x 270 mm Volume: 440 blz., rijk geïllustreerd Prijs vanaf 27 november 2019: 39,50 € .

Marc verhuist Patricia van De Plate terug naar het Spaans Huisje

Het is zover! Met 'Sugar Daddy' is een nieuwe Oostendse misdaadreeks een feit!

Doorspekt met sappig Oostends dialect en met de blik gericht op schilderachtige plekken. Aan couleur locale zal het vast niet ontbreken. ! Voor de nieuwe reeks tekent het in Vlaanderen unieke schrijversduo vader (lid van de Gidsenkring Lange Nelle) en zoon Bogaerts met schrijfbasis in Oostende. Ze hebben inmiddels al vijftien boeken op hun conto, waarvan verschillende bestsellers. In een aantal daarvan toonde het duo al zijn warme liefde voor de stad aan zee, zoals ook in '13 Geboden', hun vorige boek bij de succesvolle tv-reeks. In 'Sugar Daddy' trekken de auteurs met een alle registers open en voert het fenomeen waarbij oudere mannen het gezelschap opzoeken van jonge vrouwen de boventoon. De universiteitsprofessor Hans Mayer raakt in de ban van de dertig jaar jongere Angelina en belandt in een wereld van geld en genot, een dodelijke combinatie zo blijkt.

GARNAAL EEN LUXE ?

Tijdens de onderhandelingen welke vorige week te Parijs plaats hadden voor het bekomen van nog een contingent visch, brachten onze vertegenwoordigers de kwestie van den uitvoer van garnaal op het tapijt.

Het antwoord van de Franschen luidde categoriek, dat ze geen garnaal willen invoeren, daar dit een luxeartikel is.

Daarmee wordt er vóór einde Juli geen kilo garnaal uitgevoerd, wat voor onze kustvisscherij een ruïne zal beteekenen.

Met Juni a.s. worden de onderhandelingen opnieuw gevoerd met het oog op het afsluiten van een handelsakkoord.

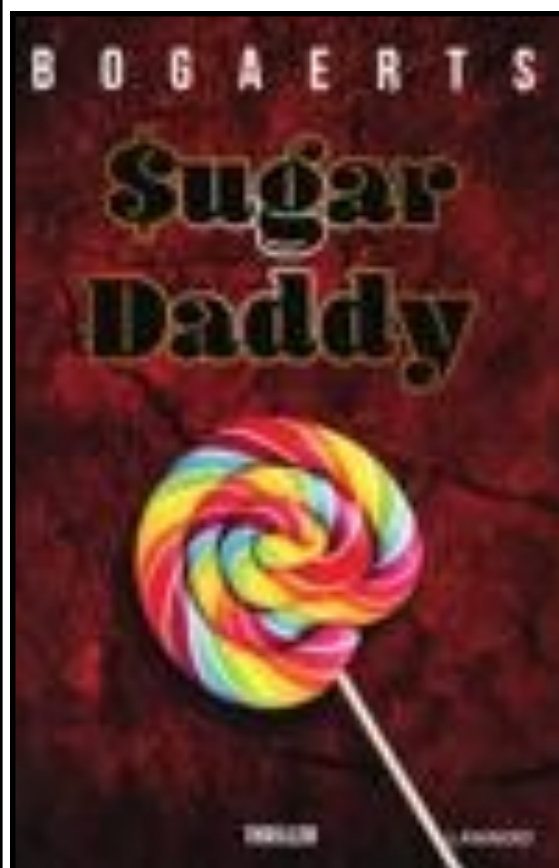
We vragen aan onze vertegenwoordigers en in 't bijzonder aan ons Zee-wezen voor te stellen ook geen Fransche luxeartikelen zooals allerlei parfums en poedertjes meer te laten invoeren.

Die zijn er evenmin noodig, als onze garnaal in Frankrijk.

Een wat kordater optreden tegenover onze Fransche vrienden zou hen misschien wat vlugger van gedachten doen veranderen.

't Is van je vrienden dat je 't moet hebben.

Het Nieuw Visscherijblad jg2nr16 vrijdag 18 april 1947

Haven Oostende wordt 100% eigenaar van REBO-terminal (M. Loy)

De REBO-terminal in de Oostendse haven van waar de windturbines vertrekken naar zee en de windmolenparken gestuurd en onderhouden worden, komt volledig in handen van Haven Oostende.

Deze terminal in het hart van de Oostende voorhaven is de draaischijf voor de levering van offshore windmolenonderdelen en hun verder transport naar de windmolenparken op zee. zowat alle betrokken bedrijven bij de bouw, de uitbating en het onderhoud van die parken voor onze kust hebben er ook hun kantoren en onderhoudsploegen. Deze zwaarlastkaai die transporten tot 20 ton per m² kan dragen is dus gespecialiseerd in stockage, pré-assemblage en verscheppen van windturbineonderdelen.

Troeven uitspelen

Negen jaar geleden werd deze vroeger roro-terminal verbouwd tot REBO-terminal (Renewable Energy Base Oostende) een investering die toen mee gedragen werd door de PMV (Participatie Maatschappij Vlaanderen), DEME, en Artes-Group NV. Vandaag neemt Haven Oostende N.V. de aandelen van alle andere aandeelhouders over en wordt 100 % eigenaar van de REBO-site.

"We willen de troeven van de terminal maximaal uitspelen en haar activiteitenradius uitbreiden zodat we de blauwe energie kunnen verankeren in het sociaal-economisch weefsel binnen de Oostendse regio. Vandaag werken permanent meer dan 500 mensen in de offshore wind business."

Volgens schepen Charlotte Verkeyn, voorzitter van de Raad van Bestuur van de Haven Oostende is het "de grootste investering in de laatste 10 jaar". Maar met een verhelderend bedrag kwam het Havenbestuur niet over de brug.

Foto Site Oostendse Havengemeenschap

Ventilius

In het voorjaar 2020 start op de Rebo-site de aanlanding van de funderingen en de windturbines voor het Seamadeproject dat de bouw omvat van de twee laatste parken Seastar en Mermaid. Burgemeester Tommelein liet ook verstaan dat de aanlanding van de elektriciteitskabels voor de nieuw te bouwen parken langs de Franse grens, het zgn. Ventiliusproject van Elia, wellicht in Oostende zal gebeuren. "De bouw van een waterstoffabriek in de achterhaven zou daar meteen naadloos op aansluiten om de overschotten aan offshore-energie om te zetten in waterstof." "Wat de eventuele komst van een nieuwe ferrylijn betreft is het nu afwachten welke Brexit ons te wachten staat", aldus nog de burgemeester.

REPRODUX

Heilig Hartlaan 13
8400 OOSTENDE
Tel. 059/70.16.12
Fax 059/80.66.57
e-mail: reprodux@telenet.be
www.reprodux.be

PRINTEN – PLOTTEN
KOPIEREN – DIGITALISEREN
INBINDEN – LAMINEREN
KANTOORARTIKELEN
STEMPELS – GRAVEERPLATEN

Contact:
Danny Drooghenbroodt
Plakkersstraat 76
8400 Oostende
ynnadje@gmail.com
0477/70 67 13

Historische reddingsboot “keirt were” naar Oostende

Naast het verlangen om opnieuw een ferrylijn vanuit Oostende te zien varen ijvert VZW Restart ook voor het onderhoud en behoud van ons maritiem erfgoed.

Nadat er alarmerende berichten over de mogelijke sloop van “Reddingboot 3” in de pers verschenen, besloten we om in te grijpen. Deze historische boot lag al jaren op restauratie te wachten en komt nu dankzij VZW-Restart en de vlotte samenwerking met havenbaas Dirk Declerck en havenscheper Verkeyn terug naar haar thuishaven Oostende.

Het vaartuig van het type Watson is één van de drie naoorlogse reddingsboten besteld door de Belgische reddingsdiensten. Er waren drie schepen actief vanuit respectievelijk Nieuwpoort, Zeebrugge en uiteraard ook Oostende. De boot is van Engelse makelij en kwam in 1948 in de vaart. Ze werd in 1980 uit de vaart genomen en verhuisde naar het Nationaal Visserijmuseum van Oostduinkerke. De huidige eigenaar zag de reddingsboot niet graag vertrekken naar het buitenland, daarom was er niet veel overtuigingskracht nodig om haar naar Oostende te laten komen, ondanks interesse uit Nederland en Engeland.

Op twee uur tijd was alles in kannen en kruiken. Dankzij de snelle en efficiënte medewerking van de stad en de haven van Oostende krijgt dit belangrijk stuk erfgoed een plaats naast Hangar 1. De bedoeling is om haar daar volledig te restaureren en zeewaardig te maken. De haven zorgt voor de nodige infrastructuur. Om deze grote klus te klaren kijken we richting scholen en vrijwilligers om samen het restauratieteam te vormen. Private investeerders en sponsors zijn uiteraard ook altijd welkom. Om de “Reddingboot 3” in haar volle glorie te herstellen is heel wat kapitaal nodig. Er komen nog vele acties om fondsen te verzamelen. Eenmaal Reddingboot 3 terug zeewaardig is wil Restart het vaartuig gebruiken voor maritieme activiteiten zoals excursies op zee of binnenwateren.

Uiteraard kan de Reddingboot 3 (de oorspronkelijke naam - zonder s) een trotse ambassadeur voor Oostende op diverse maritieme activiteiten zoals Oostende voor Anker worden.

Maar first things first. Nu het schip gereed is van de sloop moeten we starten met fondsenwerving, studie en renovatie.

Bouwsmederij Everaert restaureert (Oostends) erfgoed > Frank Goeminne

Foto Marc Loy

Enkele LN-gidsen bezochten op 4 oktober jl. Bouwsmederij nv Willy Everaert, Brugsesteenweg 51c in Bredene. Blikvangers waren de gerestaureerde oude gaslantaarns van het Marie-Joséplein en het kanon van de in 2017 ontdekte UB29 (Unterseeboot). Dit kanon was één van de pronkstukken op de tentoonstelling 'De Slag om de Noordzee 14-18' die van april 2018 tot het einde van de zomer 2018 plaatsvond in het Provinciaal Hof in Brugge. Het bedrijf restaureerde o.m. ook de radar van Raversyde.

Foto Frank Goeminne

Foto Frank Goeminne

MORDAN

NATUURVLEES DOBBELAERE
Christinastraat 69 - 8400 OOSTENDE

Tel. 059/50 52 45 - Fax: 059/50 07 85

e-mail: denatuurwinkelmordan@skynet.be

(400 m² verkoopsruimte)

Openingsuren: 9.00 H. - 18.30 H.
Ook op zaterdag. Zondag gesloten

BIO SHOP

De Natuurlijkste
zaak van de kust!

**GREEN
SLEEP**

100% "NATUURLIJK"
SLAAPCOMFORT
(200 m² toonzaal, 1e verdieping)

Green Sleep

Dieetvoeding, VERSE natuur-, vegetarische en biologische voeding.

Hormonenvrij vlees (vzw. Plattelandsontwikkeling)

Voedingssupplementen en sportvoeding. Natuurlijke cosmetica.

150 kruidenpreparaten uit eigen labo!

DESKUNDIG ADVIES VAN 4 PARAMEDICI EN HERBORIST

Bijzonder transport met beaching (An Truyts 14.11.2019)

Blogtekst MDK (= Vlaams Agentschap Maritieme Dienstverlening en Kust)

<http://www.agentschapmdk.be/blog/?p=2810> .

De “Topaz Installer” van P&O Maritime Logistics, een firma gevestigd in Dubai, zal voor de eerste maal beachen op het strand ten oosten van strandpost 6 Bredene. Bij hoog water zal de Topaz Installer – een 93 m lang en 24 m breed schip – het strand ten oosten van strandpost 6 zo dicht mogelijk naderen om vervolgens bij eb volledig op het zand te blijven liggen.

Hiervoor worden ankers en kabels geplaatst (op het strand en in de zee) die met het schip zullen worden verbonden en worden 2 sleepboten ingezet ter assistentie.

Het doel van de beaching trial is het aantonen van de “Engineered Grounding”-capaciteit alsook het demonstreren van de koelcapaciteit van de motoren, de firefighting capaciteit en van crew evacuatie op het strand. Het schip zal worden ingezet voor de installatie van kabels van windmolens naar land. De dienstverlening, knowhow en expertise binnen MDK is bij deze transporten van essentieel belang.

Afdeling Kust heeft hierbij mee de locatie bepaald en de hydrografische producten en peilkaarten aangeleverd voor de klant. De locatie werd gekozen aan de hand van de volgende parameters: afwezigheid van grote golfbrekers, vlakke aanloop en toegangsweg naar het strand.

Afdeling Scheepvaartbegeleiding (MRCC) staat in voor de coördinatie en opstellen van de voorwaarden waaronder het transport veilig kan doorgaan. Het loodswezen heeft hierbij expertise en deskundigheid geleverd doorheen de volledige opmaak. Gedurende de uitvoering zullen de kustloodsen de Topaz Installer bijstaan met nautisch advies.

Foto Frank Goeminne

DE IJSLANDVAART

LUC VANSPEYBROECK

Duizenden vissers uit vele landen verdienden hun brood op de IJslandvaart. De wateren rond IJsland waren een van de rijkste ter wereld. Soms ving men tot 6000 kg vis per dag. Reeds in de 17de eeuw was er sprake van IJslandvaarders.

In de 20ste eeuw gingen tal van onze schepen verloren. In 1888 zijn 19 van onze schepen vergaan. Ook later was het geen sinecure, zo zijn er sinds 1945 al 49 vissers overleden in de IJslandse waters waarvan er 23 door golven overboord werden gesleurd.

De tocht naar IJsland nam vanuit Oostende zo'n vier dagen in beslag over een afstand van 1005 zeemijl, via wateren die geregeld door stormen werden geteisterd. IJslandvaarders waren dan ook stevig gebouwde schepen om het lange verblijf op soms woelige zeeën te doorstaan.

Aan boord werd de vis zo snel mogelijk gegut (het wegsnijden van de ingewanden), vaak ononderbroken in diensten van 18 uur. Kabeljauwen tot anderhalve meter lang, vormden de hoofdmoot. De stuurman was verantwoordelijk voor het stouwen van de 70 ton wegende vangst en hield daarbij rekening met de stabiliteit van zijn schip. In 1995 was de vracht tot 86.850 euro waard.

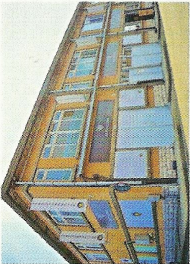
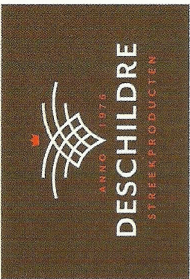
Aan boord liep een visser wacht van 22 uur tot 8 uur 's morgens, van 8 uur tot 16 uur en van 16 uur tot 22 uur. Vaak namen schippers hun zonen mee. Vissers op de IJslandvaart genoten immers een groot aanzien bij hun collega's. Ze werkten tijdens de winter bij lage temperaturen en kregen te maken met black frost waarbij zich tonnen ijs op het schip vormden. Hiermee vergeleken was vissen op de Noordzee een relatief gemakkelijke klus.

Na een tocht van gemiddeld drie weken kreeg de bemanning drie dagen rust. De vangst werd in 5 à 6 uur aan land gebracht, onmiddellijk na het aanmeren. Dan voer het schip naar een kade in de buurt van de pakhuizen van de rederij waar eventuele onderhoudswerken werden uitgevoerd. De tweede dag kwam nieuw ijs aan boord en op de derde dag leverden de bakker, groenteboer, aardappelboer en slager de levensmiddelen en kon men weer vertrekken.

Toen men eindelijk begon te beseffen dat de visgronden niet onuitputtelijk waren begon IJsland zijn visgronden te beschermen. De Engelse vloot, die vele malen groter was dan de IJslandse wou zich eerst niet neerleggen bij de beperkingen die IJsland invoerde. Maar als je niet groot bent moet je slim zijn en daarom nam IJsland contact op met de Amerikanen met de boodschap dat als het Verenigd Koninkrijk niet zou inbinden de NAVO-basis in IJsland zou moeten sluiten.

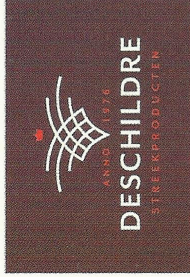
Tussen 1901 en 1975 werd de territoriale zee uitgebreid tot een exclusieve economische zone van 200 zeemijl. Wij Belgen, goede onderhandelaars kregen toelating om binnen de limieten te blijven vissen wel met een uitdoofbeleid. Uiteindelijk bleef de **Amandine** als laatste over tot zij er in 1995 de brui aan gaf.

STREEKPRODUCTENWINKEL

Proef regio en traditie

MAGASIN DE PRODUITS DU TERRON

Gouter region et tradition
Taste craftsmanship and tradition

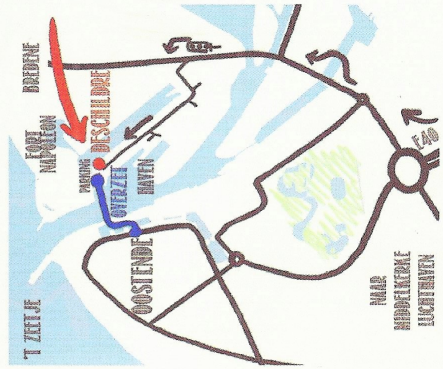
OPEN / HORAIRES

Ma - Za / Lu - Sa / Mo - Sa
9:00 - 18:00 (6:00 pm)

Zondag / Dimanche / Sunday
10:00 - 18:00 (6:00 pm)

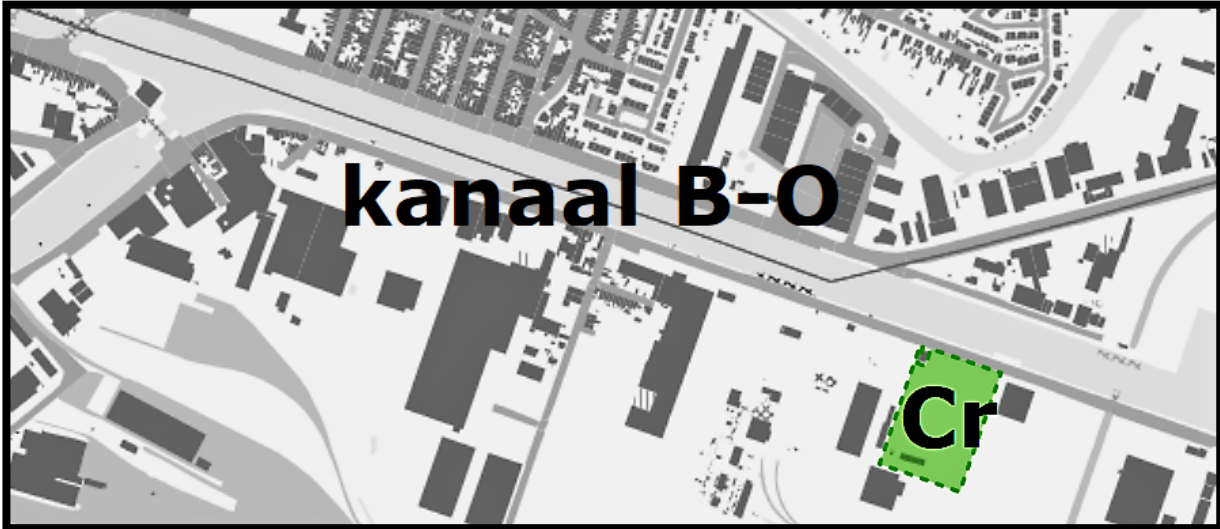
LIGGING / LIEU / LOCATION

Onze belevingswinkel is gelegen aan de gratis parking (Marriottplein), waar je de overzetboot kan nemen naar het centrum. Notre magasin est situé à côté du parking gratuit (Marriottplein), où on peut prendre le ferry local vers le centre d'Ostende. Our store is next to the free parking (Marriottplein), where you can take the cityferry towards Ostend.

ZOEKTOCHT NAAR ONROEREND (?) ERFGOED

PIET DAMAN

Oostende, Oudenburgsesteenweg nr. 87. Oud- **Creosoteerwerf (Cr op kaart)** van Proximus', **beschermd als monument en de omgeving als dorpsgezicht bij M.B. van 10.11.1995**. Site ingesloten tussen de spoorlijn Gent-Oostende (ten zuiden) en het kanaal Plassendale-Oostende (ten noorden).

MAART 2019

In het kader van 'Lange Nelle vertelt' op Radio Noordzee zocht ik enkele onderwerpen voor een tweede reeks opnames. Het overlijden van Stan Vanhoutte, die dit jaar 100 zou worden en die ik al 60 jaar kende en nog regelmatig ontmoette, was een item en bracht mij bij enkele andere in de omgeving van 't Sas. De 'Sport Nautique', IBIS, De Bolle (gebouw-site-vzw) en het Creosoteerbedrijf. Stans grootvader langs moederszijde was er 'houtkeurder'.

In 't kort. Midden 19de eeuw werden houten (fijnspar) palen beschermd tegen houtrot en houtworm met creosootolie, een steenkoolderivaat, door impregnatie onder druk. Het ministerie van Verkeerswezen bouwde een eerste installatie langs het Verbindingskanaal (nu ongeveer site AZ Damiaan), nadien rond 1900 een nieuwe langs het kanaal Oostende-Brugge, iets vóór de UCB-site richting Brugge. De uitbating ging per aanbesteding naar een burgerfirma. De werf bleef in dienst tot 1984. Er werden bijna enkel nog telefoonpalen 'gecreosoteerd'.

Al tijdens de tweede editie van OMD Oostende op 9 september 1990 konden geïnteresseerden de creosoteerinstallatie bezoeken. Stefaan Heyse, coördinator West-Vlaanderen van de VVIA, de Vlaamse Vereniging voor Industriële Archeologie (toen in Gent gevestigd) verzorgde een bijdrage over de installatie in de stadsbrochure.

In 1995 werd de installatie beschermd als Industrieel Erfgoed en de omgeving als dorpsgezicht. Tijdens OMD, thema 'Arbeid' in 1997, bezocht ik de site. Ze werd nu uitgebreider beschreven door dezelfde Stefaan Heyse.

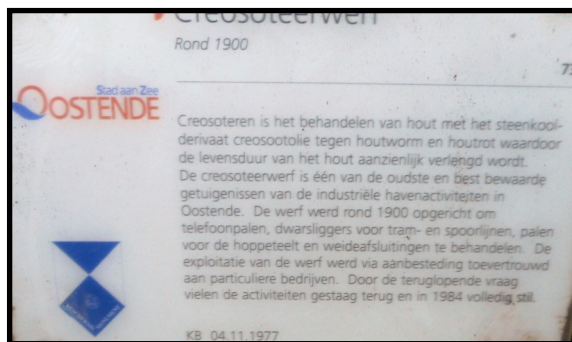
Raymond Vancraeynest, de gerenommeerde ereleeraar en heel deskundige heemvorser, schreef een gedetailleerde geschiedenis over 'De Oostendse Creosoteerwerf' die verscheen in De Plate, jg. 28, nr. 2 (feb. 1999), pp.31-45.

Foto's D. Beirens 1990

APRIL 2019

Vermoedelijk is de geschiedenis van de creosoteerwerf niet bekend bij het brede publiek. Ik ben toch eens gaan kijken hoe de site er nu uit ziet. Surprise! Surprise! **De site is 'ontruimd' of leeg.**

Foto's P. Daman

De oude gebouwen met technische uitrusting en andere buiteninstallaties zijn verdwenen. In het midden staat een hedendaags barakje. De hele site is afgespannen met een 1,80 m hoog zeildoek. **Aan de afgesloten 'toegangspoort' hangt nog de plaat "geklasseerd gebouw".**

Daarnaast een bericht gedateerd 06 feb 2019, inhoud: "...verlenging van machtiging tot voorlopig stockeren wordt verleend aan Connectimmo NV...". Wie is dat? Na opzoeking bleek dat een Real Estate Company te zijn, namelijk het Vastgoedbedrijf van de Proximus-groep.

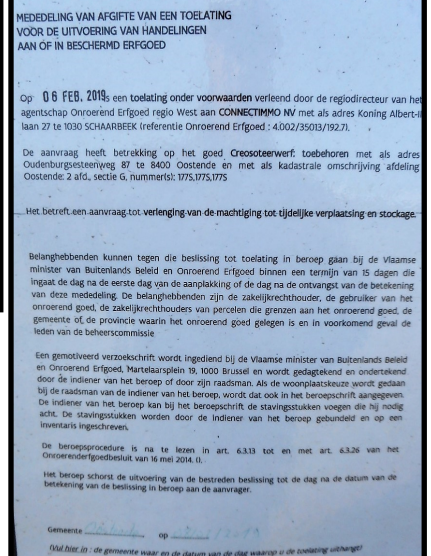
Navraag bij Hannelore Neyt, coördinator Erfgoedcel Kusterfgoed, ook beheerder van de Beeldbank, leverde niet op. Ze was niet op de hoogte, noch betrokken bij 'Onroerend' erfgoed; wel was ze verheugd te weten dat er foto's op 'haar' Beeldbank stonden. Zij bezorgde me wat later wel info van ETWIE, het Expertisecentrum voor Technisch, Wetenschappelijk en industrieel Erfgoed.

ONDERTUSSEN deed ik navraag bij westvlaanderen@onroerenderfgoed.be met bureau in Brugge. Daar werd ik doorverwezen naar de directrice voor Oost- en West-Vlaanderen, Mira Van Holmen die in Gent zetelt. Mijn telefoontje met de vraag naar een 'stand-van-zaken' werd beantwoord met: het dossier kan in bureau Brugge geconsulteerd worden.

Toen ik informeerde bij het naast de site gelegen transportbedrijf, was het antwoord: "Alles is een drietal jaren geleden afgebroken, de terreinen ex-RTT worden beheerd door een dochteronderneming...".

Mijn 'euro' valt! En de connectie is duidelijk: ministerie Van Verkeerswezen → RTT →

Belgacom → Proximus. De terreinen die eigendom van Proximus zijn, worden beheerd door een eigen vastgoedbedrijf, wellicht om deze eventueel ook "ten gelde" te maken.

DE ACTUELE SITUATIE. Het bedrijfsterrein van de creosoteerwerf was vervuild en moest gesaneerd worden door OVAM. Dit was maar mogelijk na afbraak van de gebouwen. In 2013 werd het beschermingsbesluit gewijzigd en beperkt tot machines en uitrusting. Deze stockeerde men voorlopig ergens om ze later weer te installeren in de oorspronkelijke configuratie maar in een nieuw gebouw. Waar? Wanneer? Wie gaat dat betalen? Wat weet de stad Oostende daarvan ?

MEI 2019

Het stadsbestuur van Oostende lanceert een oproep via de media naar organisaties en burgers om te zetelen in de opnieuw ingestelde adviescommissie voor onroerend erfgoed. Meer info is te krijgen bij Valerie Descamps, directeur RoWEM of Schirley Cordy, gemeentelijk omgevingsambtenaar. (RoWEM = Ruimtelijke Ordening, Wonen, Economie en Milieu)

Opmerking. 'Waakhond' Dement vraagt zich af of er onder de vernieuwingscoalitie, citaat "... effectief een nieuwe wind zal waaien of dat het verder enkel een praatbarak zal blijven".

JULI 2019

Navraag bij directeur RoWEM Valerie. Deze zaak is blijkbaar geen punt waar ze in het Stadhuis wakker van liggen. Ze weet mij niets meer te vertellen, tenzij, heel vriendelijk, dat het consulteren van het dossier in Brugge een goed idee is.

Ik heb dus nog werk voor de boeg. Wordt vervolgd.

Aanvulling: <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/56628>

Historiek. Teruggaand op werf in het Oostendse havengebied, mogelijk ontstaan onder de Engelse concessieperiode van de spoorwegen (1845-1852) om dwarsliggers te teren met creosoot en ca. 1870 overgenomen door de Belgische staat. In het gedrang gekomen ten gevolge van nieuwe haven- en kanaaluitbreidingen, werd de werf in 1908-1909 oostwaarts verplaatst langs e.g. kanaal op grondgebied Zandvoorde (reeds aangeduid op de in 1911 herziene kaart van het Militair Cartografisch Instituut). Daar dit kanaal nooit werd uitgediept konden zeeschepen de nieuwe werf niet bereiken en moest men het uit Duitsland en de Scandinavische landen aangevoerde hout in de haven van Oostende overladen op treinwagons en aanvoeren via een aftakking van de spoorlijn Gent-Oostende. Tijdens de Eerste Wereldoorlog beschadiging van het hoofdgebouw en vernietiging van de pompinstallatie; in de jaren 1920 heropbouw en bloeiperiode ten gevolge van leveringen voor herstel van het spoorwegnet. De vijfjaarlijks uitgeschreven aanbesteding voor de uitbating van de werf werd van 1923 tot 1984 ononderbroken toegekend aan de "NV Chantier de Creosotage d'Ostende S.A." (dochteronderneming van de "Zeelse houthandel"). Vanaf 1948 enkel nog behandeling van telefoonpalen; achteruitgang van de productie ten gevolge van een verminderd gebruik van houten telefoonpalen vanaf de jaren 1950-1960. Ontbinding van de "N.V. Creosoteerwerken" in 1987. Bescherming als monument en dorpsgezicht in 1995 omwille van de industrieel-archeologische waarde. Probleem van herbestemming o.m. ten gevolge van historische vervuiling van het terrein.

Beschrijving.

Ruime rechthoekige werf met gebouwen vnl. uit de jaren 1920-1930 - vanaf de weg, fabrieksgebouw links en aan de straat gelegen conciërgerie rechts - en installaties in open lucht. Klein driebekig fabrieksgebouw onder zadeldaken (nok loodrecht op straat, mechanische pannen), met van links naar rechts hoger opgetrokken creosoteerzaal, machinekamer en kolenopslagplaats. Hersteld in de jaren 1920, cf. behoud van aantal muren. (...) Markerende geringde bakstenen schoorsteen (vroeger van staal) aan de achterzijde. Creosoteerzaal van twee geledingen met door middel van steunberen verstevigde blinde linkerzijgevel van acht traveeën; in de puntgevels brede poorten voor het treinspoor. Op de begane grond autoclaaf met ingebouwd spoor; erboven creosoottank op constructie van metalen I-profielen; zware kapconstructie. In de machinekamer o.m. Lancashire stoomketel van 1900. De meest opvallende werfelementen zijn het spoornetwerk in dambordpatroon met op de kruispunten draaiplateaus en het 'winchhuisje' om de wagentjes door middel van kabels aan te trekken. Creosoottanks uit de jaren 1960. Kantoorgebouwje van de RTT uit de jaren 1970. Conciërgewoning uit de jaren 1930.

1 NOVEMBER 2019: REVEIL IN ZANDVOORDE

DIRK BEIRENS

Sterven maakt deel uit van het leven. Begraafplaatsen en kerkhoven weerspiegelen de manier waarop een maatschappij met de dood omgaat en de evolutie daarvan. Tradities van oorspronkelijke bewoners en nieuwkomers krijgen daarbij gepaste aandacht. Naast begraven worden in een bepaalde gemeenschappelijke ruimte (bv. militairen), in een familiekelder, als paar of individu, kun je ook gecremeerd worden. De as wordt dan verstrooid of in een urne bewaard. Vooral op (oudere) grafzerken of grafmonumenten tref je sobere of imposante funeraire beelden aan die meestal heel wat symbolische verwijzingen bevatten. Een anker wijst op hoop, een gebroken zuil op een kort leven, ineengestremde handen op trouw en een omgekeerde toorts op uitdovend leven. De in steen vereeuwigde namen van (bekende) inwoners kunnen diverse herinneringen, gebeurtenissen en geschiedenisperiodes weer tot leven wekken. Traditioneel in oktober/november kleuren nabestaanden met een bloemenzee de laatste rustplaats van hun geliefden .

De eerste echte dode – ik kende alleen tv-doden – zag ik als achtjarige, het was één van mijn grootvaders. Na wat slikken was ik achteraf wel opgetogen dat mijn familie de dood voor ons, kinderen, niet verborg. Ik was nooit bang om met een lijk geconfronteerd te worden en besepte al vlug dat de dood een wezenlijk deel van de menselijke levenscyclus is. Op mijn veertigste verjaardagsdag bezocht ik met de familie een expo over begrafenisrituelen en citeerde ik een vers van Karel Jonckheere: "Wie veertig jaar wordt, zal zichzelf kennen of anders is het beter dat hij sterft ...". Daarna klonken we wel op een voorspoedig leven.

Mijn interesse voor begraafplaatsen is ruimer dan Oostende. Overal waar we op uitstap/reis belanden, zoeken we de kerkhoven en begraafplaatsen op. We verstillen mee los van de omgevingsdrukke en vaak betreden we een groene oase.

Je ervaart hoe allerlei gemeenschappen op hun eigen wijze met de dood omgaan, je ziet het aan verschillende kleuren, funeraire kunstwerken, aan bombastische of heel sobere graven, over de keuze voor begraven of cremeren. Door daar te kuieren beseft je dat de dood een stuk van het leven is, zoals een kerkhof of begraafplaats ook een deel van dorp of stad is. De boutade "Een lijk-wade heeft geen zakken" herhaal ik soms om even na te denken over al het materiële dat we hier verzamelen. Ik zie ook vaak een ets van James Ensor, 'Mijn portret in 1960' (1888), voor me waarop de dood wat huiselijker voorgesteld wordt: een onderuitgezakt aftakelende skelet in een vergeten spinnenweb draagt nog pantoffels.

Soms valt je blik op een treffende of bekende naam, een in het oog springende foto, een opvallend funerair kunstitem.

Oostende telt nog twee echte kerkhoven: bij de Sint-Annakerk in Stene-Dorp & bij de kerk Onze-lieve-Vrouw ter Duinen in Mariakerke. De drie begraafplaatsen zijn: Zandvoorde (kerkhof gebruikt tot 1992 en overbrenging vanaf 1999), Paster Pype, bijgenaamd 'Oud Kerkhof', aan de Nieuwpoortsesteenweg (einde concessies in 1976, enkel nog vergunde bijzettingen) en de Stui-verstraat, bijgenaamd 'Nieuw Kerkhof'. Elke begraafplaats heeft zijn eigenheid en via een hoopelijk boeiende rondleiding leert de deelnemer een verrassend, met dubbele 'r', stukje historie van Oostende, Mariakerke, Stene en Zandvoorde kennen.

'De Plate Oostende', 'Santforde' en 't Schorre Steene', de drie heemkringen van Oostende, leveren heel wat materiaal om als gids mee aan de slag te gaan op de begraafplaatsen. Boeiend en gedetailleerd materiaal kreeg ik ook van collega-gidsen Katrijn Compennolle en Rita Werbrouck. Koen Verwaerde, voormalig hoofd van de Oostendse begraafplaatsen, bezorgde heel wat info via zijn publicaties en via mailverkeer.

Wat iedereen kan vaststellen is de algemene **versobering** van de grafzerken en -tekens met bv. uniforme zerken en gebruik van pure natuursteen of uitzonderlijk hout of metaal. Nieuwe echte grafmonumenten zijn zeldzaam. En hoewel heel wat mensen nog voor **begraven** kiezen, opteert toch een groeiende meerderheid voor **crematie** (urne of verstrooiing), wat mee het plaatsgebrek kan beperken. Aan de ene kant blijven er **speciale plaatsen** of percelen voor militairen, kloosterlingen, kinderen, geloofs-gemeenschappen; aan de andere kant krijg je ook meer **gepersonaliseerde graven** met tekst, foto of beeld. De novemberperiode zorgt nog altijd voor een bloemenzee als eerbetoon en liefde-uiting aan hen die ons voorgingen.

Sedert enkele jaren moedigt de **vzw Reveil** historischevertellers, muzikanten en dichters aan om één november nieuw leven in te blazen tijdens een warm en ingetogen samenzijn op een begraaf-

plaats. Ik geef wat info over de plaats en enkele graven. De sfeer is ingetogen maar ook ongedwongen en gezellig. Het doet me eraan denken dat het in bepaalde culturen heel gewoon is om met de familie te gaan picknicken bij en zelfs op het graf van de afdlijvigen. Maar zover gaan wij niet.

In 2016 kwam het kerkhof van Stene aan bod, in 2017 de Paster Pype begraafplaats aan de Nieuwpoortsesteenweg en vorig jaar 2018 was de begraafplaats van de Stui-verstraat aan de beurt. Voor REVEIL 2019 trokken we dit jaar naar de begraafplaats in Zandvoorde.

De **bijna 90 aanwezigen** maakten gedurende één uur een afwisselend evenement mee. De dienstdoende gids Dirk selecteerde enkele graven/zerken waarover hij vertelde; twee **studenten Woord** (o.l.v. Nancy Zwaenepoel), Peter De Wolf en Charlotte Huyghebaert, debiteerden tekst en gedichten en de heel jonge conservatoriumstudent **muzikant-trompettist** Sil Persoons gaf het beste van zichzelf.

Eind juni 1995 besliste de Oostendse stadsbestuur/gemeenteraad om het Zandvoordse kerkhof rond de kerk definitief te sluiten; omdat het almaar meer volzet raakte was een belangrijke reden. Daarmee wilde men plaats maken voor groen-, speel- en parkeerruimte. December 1998: de gemeenteraad in Oostende zette het licht op groen voor **de ontruiming (in de loop van 1999)** van de oude begraafplaats rond de kerk van Zandvoorde, waar op 7 januari 1992 de laatste begrafenis plaatsvond. De kerkhofruimte kreeg nadien een nieuwe bestemming.

De (nieuwe) begraafplaats van Zandvoorde werd al in 1959 aangelegd naar een ontwerp van R. Meyer architect. Dit is dezelfde architect van het gemeentehuis (1952) van Zandvoorde. René Meyer behaalde zijn diploma architectuur in 1947. Hij was vooral actief in de regio Oostende: bijhuis Mariakerke van de coöperatieve S.E.O. hoekhuis in Nieuwe Zakelijkheid van 1948 naar ontwerp van G. Eysselinck (Oostende) i.s.m. R. Meyer; postgebouw, sociale woonwijk westerkwartier & langs Gistelsesteenweg (vogelstraten), volkshuis S.M. De Noordstar J. Peurquaetstraat; residentie bel horizon A.I-promenade 25.

In de 13de eeuw toen Oostende stadsrechten kreeg, verscheen de naam Woutermans (Wouter + man), een Gents adellijk geslacht dat bepaalde rechten in de stad had en zelfs een tijd de schout of bestuurlijk-gerechtigd ambtenaar leverde. Vandaar komt ook de naam 's Woutermans-ambacht. De familie bewoonde (eeuwenlang?) een kasteel bij Zandvoorde en een aantal leden werden in de kerk begraven. In de noordelijke buitenmuur van de kerk kun je nog een gotisch Woutermanszerk (in het midden) uit vermoedelijk de 16de eeuw zien. Wat verder bevindt zich de zerk van een echtpaar gestorven omstreeks 1640. In de zuidmuur werd het goedbewaarde en renaissancestisch geïnspireerde zerk (links onder) van het echtpaar Wilzoets-Fockedeys van 1561 ingemetseld. De tijd staat hier even stil.

Links > tekst = “Sepulture van victor fi Jacop Wilzoets die ouleet de xxx (30) i april xvc (1500) lxi (61). Ende van Perijnne zin Wuf de dochter van Jacop Fockedeys die starf de xxi (21) in maerte Int Jaer xvc (1500) ende lix (59)”. **Midden** > tekst = “... “Woutermans die ovleet a° xv” (1515?) en “sepulture van Jans zn van Woutermans die ovleet a°xxxii (1532?)” + doods-
hoofden in de hoeken = symbool van de kortstondigheid van het aardse leven.

Rechts zie je de zerk van **EH Valere van Riebeke** (1910-1942) met tekst “slachtoffer naasten-
liefde” (Oostkant kerk). Zijn resten werden herbegraven op de begraafplaats. Zandvoordenaar priester Van Riebeke was leraar aan het Sint-Alosiuscollege in Menen. Achter dat college ge-
scheiden door een hoge muur liep de Leie. Op 4 juli 1942 hoorde hij plots hulpgeroep, Valere klauterde over de muur en (er zijn verschillende versies) zag ofwel dat een Duitse soldaat op het punt stond een meisje in de rivier te gooien, ofwel dat een bootje waarin een oudere gehuwde man en een heel jong ongehuwd meisje aan het spelevaren waren, gekapseisd was. Hij wilde tus-
senbeide komen maar verdrong. Hij was 32 jaar oud.

Af en toe, maar toch zelden, word je op één van de vijf Oostendse begraafplaatsen getroffen door een heel gepersonaliseerd grafteken. In Zandvoorde zorgde **kunstenares Ingrid Mostrey ervoor dat haar ouders Georges Mostrey & Irene Desopper omringd door een massa witte bloemendots in de granieten herinnering blijven.** Een gepersonaliseerd graf dat in de openbare ruimte ook heel wat passanten en bezoekers doet stilstaan.

Toen haar ouders in 1997 hun Zandvoordse huis verkochten en naar Oostende trokken, maakte Ingrid samen met haar moeder Irène een inventarisplan van alle cultuurplanten in hun tuin. Ze telden meer dan 80 bloemensoorten. Deze tuin werd aangelegd kort nadat haar overgrootvader Leopold Billiet (1845-1929) in 1876 een zorgvuldig gekozen stuk grond had gekocht, dat zich bevond langs de weg van Oudenburg naar Oostende, de weg die de laatste romeinse nederzetting voor de kust verbond met de zee. De bodem was een optimaal mengsel van klei en zand. Met zijn vrouw Agatha Dewulf (1853-1928) liet hij een huis bouwen en gaf opdracht aan een hovenier om een tuin aan te leggen. Ze leefden daar met hun 11 (van 15) kinderen. Van dit gezin bleven 9 kinderen in het dorp wonen en velen van hen zijn ook hier begraven. Samen met de andere families gaven ze mee vorm aan de economische en sociale groei van het dorp. Een andere invalshoek heeft eveneens bijgedragen tot de betekenis die de tuin als paradijs en toevluchtsoord voor Ingrid had gekregen. Haar vader Georges is in 1915 in Engeland geboren. De gevluchte familie leefde er op een groot domein (Youngsbury Estate) dat door een befaamde tuinarchitect (Capability Brown, voor 1793) was ontworpen. De belangstelling voor de tuinwereld was in de genen van de familie gekropen. Toen ze terugkeerden in het naoorlogse Oostende, kon het contrast niet meer groter zijn. Ook zij legden een tuin aan en bloeiende planten waren hun trots en plezier.

Ingrid heeft vele jaren in het buitenland geleefd. Ze wist niet of ze geregeld bloemen zou kunnen brengen naar het graf van haar ouders. Dat alles werd haar inspiratiebron voor het tot stand komen van deze grafsteen. Ze ziet dit werk als de weerspiegeling van de immateriële erfenis die ze van haar familie meedraagt. Daarom creëerde ze symbolisch een permanente bloementuin: van hortensia over duizendschoon en hemelsleutel tot viooltje, ze selecteerde 35 soorten die allemaal in de oudste fase van de tuin hadden gebloeid.

Graf Irene desopper (12.08.1924 Zandvoorde – 22.03-2009 Oostende) & Georges Mostrey (10.02.1915 Wadesmill GB – 03.05.2010).

Bovenaan staat de buxus die ook echt de tuin afsloot, vooraan iris, akelei en het troostgevend viooltje; bloemen die als trio ook voorkomen op het werk van de vijftiende-eeuwse Vlaamse schilder Hugo van der Goes.

Met beeldhouwer Paul Perneel koos ze voor een monumentale granietsteen: het was een onvoltooide sculptuur, waarvan de sporen van bewerking nog te zien zijn. (Deze basisvorm werd aangepast aan de voor de begraafplaats geldende afmetingen.) Eerst werd een één op één ontwerp gemaakt van aarde. Van deze vorm maakte Paul een moule voor het positieve gipsmodel waarnaar hij de steen heeft gebeeldhouwd. Voor de letters ontwierp Ingrid een eigen typografie; een schrift met zo weinig mogelijk punten dat als tekst nog leesbaar zou zijn.

Voor alle woorden maakte ze een sjabloon. Een week lang boorde ze de stippen één na één in de steen. Daarvoor waren 10 diamantboren nodig. De 2.480 kleine gaatjes vulde ze met slijtvast wit composietmateriaal. Een bodemplaat draagt de 4 stenen (en eronder kunnen allerlei organismen leven boven haar verenigde ouders.)

In de Zandvoordedorpsstraat 120 had vader Georges bij zijn huwelijk in 1955 de zorg voor een fantastische tuin overgenomen en tot zijn poëtisch universum gemaakt, waarin ook moeder Irene floreerde. Irene Desopper verzamelde heel wat materiaal over Zandvoorde en verraste velen met weetjes en anekdotes en uiteraard was ze lid van heemkring Santforde. (deze bijdrage kwam tot stand na een interview met dochter-kunstenares Ingrid Mostrey, waarover dank DB)

Gedenkteken en grafpelouse > ongeveer 240 personen die omstreeks 1999 van het kerkhof overgebracht werden, staan hier (zie foto rechts) gebeiteld en liggen hier begraven. De stoffelijke resten werden handmatig (toen nog met eigen stadslijkwagens en eigen personeel) overgebracht naar de site. Het gaat hier over volwaardige stoffelijke resten en dus geen crematies en/of assenurnen. De reden hiervoor is dat het om concessies ging toegekend vóór de **wet op de begraafplaatsen van 1971 (met later vele aanpassingen)**. Crematie was bij wet niet toegestaan en dit was dan ook meteen de reden dat er geen assenurnen aanwezig waren. **Overigens na de wet van 1971 werden assenurnen bijgezet in de columbaria op de begraafplaats van Zandvoorde en niet op het kerkhof.** (met dank aan Koen Verwaerde voor de info)

ER GEBEURDE EEN EN ANDER IN OOSTENDE IN DE AANLOOP NAAR DE OORLOG 14-18

GEORGES RUYS

Tijdslijn

>20 augustus 1914: Brussel wordt door de Duitsers bezet

>28 september: Mechelen wordt door de Duitsers bezet

>10 oktober: Antwerpen wordt door de Duitsers bezet

>**15 oktober: Oostende wordt door de Duitsers bezet**

Juni 1914

Een Turks schip liep de haven van Oostende binnen bemannend met 800 Turkse officieren en manschappen. Ze zouden zagezegd een Turkse oorlogsbodem gaan bemannen in Newcastle die daar voor de Turken was gebouwd. Het verblijf zou drie dagen duren maar de boot bleef hier elf dagen in de haven, onderwijl bezochten de Turkse officieren en matrozen de Belgische kust van Knokke tot De Panne. Ze waren vergezeld van een aantal Duitse officieren en waren voorzien van stafkaarten uitgegeven door het cartografisch instituut van Brussel. Ook het binnenland werd druk bezocht door groepen van 30 tot 50 Turken die met de stoomtrams zich verplaatsten naar Brugge, Diksmuide, Nieuwpoort, Veurne en Ieper.

Na elf dagen vertrok het schip uit Oostende.

Dat deze heren zich bezondigd hebben aan spionage is niet te betwisten.

Goed vertier van deze gasten dekte hier de werkelijke reden van het bezoek.

Eind oktober 1914 wierp Turkije zich als bondgenoot van Duitsland in de strijd.

Bronnen: De Vlaamsche Stem - 18 aug. 1915 - De kanonnen van augustus – Barbara Tuchman - The First world War – Hew Strachan

31 juli 1914

In het Atheneum en de stadsscholen worden soldaten gelegerd

1 augustus 1914

De politie wist in de Hertstraat de hand te leggen op een Duitser die naar Holland wou vluchten met een taxi. Hij werd aangehouden en hij bleek in het bezit te zijn van 4.000 goudmarken en papieren met eigenaardige symbolen. Hij werd door de burgerwachten met de bajonet op het geweer weggebracht.

Sinds begin van deze maand heeft Dhr. Bette, directeur van het Palace Hotel, de vier verdiepingen van zijn hotel ter beschikking gesteld van het Rode Kruis om zieke en gewonde soldaten te herbergen. Het hotel de l'Ocean en de villa Stracké zijn eveneens ter beschikking van het Rode Kruis.

Er komen klachten van de patriotten binnen bij de overheden omdat de carillon elk uur het liedje "Reve de valse" laat horen. Dit is een Oostenrijkse compositie van Oscar Straus.

1-2 augustus 1914

De oproepingsbrieven voor de klassen 1910, '11 en '12 worden rondgedragen door de rijkswacht en politie. Men bevestigt dat de hotels zullen openblijven.

3 augustus 1914

Duitsland verklaart de oorlog aan België. De telefoondiensten in de stad worden stopgezet. De Nationale Bank in de Kaaistraat wordt overrompeld. De Handelskamer doet een beroep op de kalmte der Oostendse bevolking. Op de markt worden kramen omgeworpen van handelaars die woekerprijzen vragen. De paardenraces worden beëindigd.

In het Hotel Continental: arrestatie van ene Duitse kapitein Eberhard in het bezit van 3.900 gouden muntstukken en 100 Bf in stukken van 5 fr. en een codesleutel voor het versturen van berichten. Hij werd aan de politie van Brugge overgedragen.

4 augustus 1914

Oostende beleeft een gespannen tijd sinds de oorlogsverklaring van Duitsland aan België. Dinsdagavond 4 augustus was een patriottische demonstratie voor de consulaten van Frankrijk en Engeland waar de volksliederen van beide landen en de Brabançonne gezongen werden. Woensdag, vooral in de Kapellestraat liepen de mensen tussen de Belgische vlaggen en wimpels. Leurders doen gouden zaken met de verkoop van Rozetten in de Belgische of Franse of Engelse kleur. De hele dag wordt gepatrouilleerd door de schutterij en de belangrijkste punten van de stad worden bewaakt.

Men heeft bevolen alle duivenhokken open te zetten. Opdat de daar aanwezige diertjes kunnen uitvliegen en meteen indien het spionage betreft, deze duiven met lege vleugels naar de heimat zouden terugkeren.

In het hotel 'St.- Sebastiaan' kon men zich melden als vrijwilliger voor den troep.

Op de muren werd een bericht aan de bevolking aangeplakt dat spionnen voor de krijgsraad zullen worden gedaagd en de doodstraf kan uitgesproken worden.

Op 4 augustus stuurt de minister van Oorlog volgend bericht aan de inwoners van België dat de spionnenkoorts op gang bracht.

Klaar en duidelijk, iedereen was daarmee gewaarschuwd. Onbekenden uit andere dorpen werden vijandig behandeld. Anderstaligen werden wantrouwig bejegend en Duitstaligen met argusogen gevolgd in hun doen en laten.

.....

■ ***Verspieding — Bericht aan de Bevolking*** ■

■ *Ieder persoon Belg of vreemdeling, overtuigd van bespieding zal voor de krijgsraad* ■
■ *verschijnen; deze raad mag de doodstraf uitspreken. Het vonnis is niet onderhevig aan* ■
■ *beroep. De veroordeelde wordt binnen de 24 uur doodgeschoten.* ■

■ *De Minister van Oorlog: De Broqueville* ■

.....

Het is een feit dat voor 1914 Oostende als mondaine stad bevolkt was door vele Duitse inwijkelingen die hier vaak een zekere invloed hebben gehad.

De burgerwacht achtte het moment aangebroken om zich te laten kennen en als verdediger des vaderlands op te treden.

Ze aarzelde dan ook niet na verschijnen van het hoger vermeld bericht, in haar ijver en met de hulp van de boy-scouts niet minder dan 47 Duitsers aan te houden en voor te leiden. Men zag overal spionnen; het werd zo erg dat het aanschrijven was voor het politiebureau op de Wapenplaats.

Begin 1914 verscheen nog dit luxueuze magazine 'Livre d'Or d'Ostende et du Littoral'. (D. Beirens)

De zogenaamde 'spionnen' werden binnengebracht langs de 'Grote Markt' en konden na een valabele uitleg terug buiten langs de uitgang langs de Kerkstraat.

Een kalmerend tegenbericht van de krijgsauditeur Baron Du Rutte bracht nauwelijks soelaas:

"...is het nodig de bevolking tot kalmte aan te sporen en ze te waarschuwen tegen de neiging om personen waartegen gene ernstige bewijzen noch redens van verdenking bestaan te lichtzinnig te beschuldigen of te verdenken van spionering...."

De politie wist de hand te leggen in de Hertstraat op een Duitser die naar Holland wou vluchten met een taxi. Nadat de kerel uit het Kursaal kwam, werd hij aangehouden en hij bleek in het bezit te zijn van 4.000 goudmarken en papieren met eigenaardige symbolen. Hij werd door de burgerwachten met de bajonet op het geweer weggebracht. *Le Littoral - 05 aug 1914*

1914 - In een hotel in de Kerkstraat werd deze morgen in een zware koffer van een gast die even het hotel verlaten had niet minder dan 7 bommen aangetroffen. De burgerwacht vond 7 bommen in de valies.

Het blijkt hier een om een handelsreiziger te gaan die verbleef in de St Paulusstraat. De waard van het pension had bij afwezigheid van zijn gast deses valies geopend en

volgens hem had hij 7 bommen opgemerkt. De gast werd zodra hij terug in het pension aankwam, onzacht opgepakt en opgesloten. Diezelfde avond werd het misverstand opgelost: de bommen bleken brouwerijproducten te zijn. De man zelf was een handelsreiziger uit Verviers die met een pak verontschuldigen van de overheid vliegenvlug terug naar Verviers vertrok met zijn gevulde valies. (Ell&Lef. p.12).

OOSTENDE
Kastanjelaan 3
8400 OOSTENDE
info@azuriet.be
059 51 49 51
www.azuriet.be

OUDENBURG
Hoogstraat 13
8460 Oudenburg
hilde@azuriet.be
05979 55 05

Bezoek Maritiem Instituut 26 sept. 2019

Wijkwandeling Konterdam 27 juli 2019

Wijkwandeling Westerkwartier 20 juli 2019

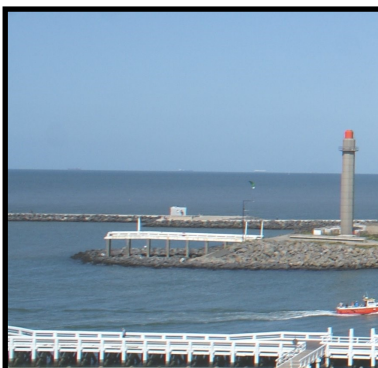
Wijkwandeling Mariakerke 13 juli 2019

Wijkwandeling Stene 17 augustus 2019

Uitstap Brussel 28 september 2019

Radartoren de sulferstok

Toren gesloopt + verbredingswerken havengeul 31.10.2019